

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 4/2006

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 23 Ιανουαρίου 2006

για την έκδοση της οδηγίας 2006/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση

(2006/C 126 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα υπόγεια ύδατα αποτελούν πολύτιμο φυσικό πόρο ο οποίος θα πρέπει να προστατευθεί από τη χημική ρύπανση. Τούτο είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τα οικοσυστήματα που εξαρτώνται από τα υπόγεια ύδατα καθώς και για τη χρήση των υπογείων υδάτων για παροχή νερού για ανθρώπινη κατανάλωση.
- (2) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον ⁽⁴⁾, περιλαμβάνει στους στόχους της την επίτευξη επιπέδων ποιότητας των υδατικών πόρων που να μην έχουν σημαντικές επιπτώσεις, ούτε να ενέχουν κινδύνους, για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

- (3) Για την προστασία του περιβάλλοντος ως συνόλου και της ανθρώπινης υγείας ειδικότερα, οι επίζημιες συγκεντρώσεις επιβλαβών ρύπων στα υπόγεια ύδατα θα πρέπει να αποτρέπονται, να προλαμβάνονται, ή να μειώνονται.

- (4) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁵⁾, περιέχει γενικές διατάξεις για την προστασία και τη διατήρηση των υπόγειων υδάτων. Σύμφωνα με το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας, θα πρέπει να θεσπιστούν μέτρα πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων, συμπεριλαμβανομένων κριτηρίων για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, τον προσδιορισμό σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων, και τέλος τον καθορισμό σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων.

- (5) Λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να επιτευχθούν αξιόπιστα επίπεδα προστασίας των υπόγειων υδάτων, θα πρέπει να καθοριστούν ποιοτικά πρότυπα και ανώτερες αποδεκτές τιμές, και να αναπτυχθούν μεθοδολογίες με βάση μια κοινή προσέγγιση, ώστε να θεσπιστούν κριτήρια για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων.

- (6) Θα πρέπει να καθοριστούν ποιοτικά πρότυπα για τη νιτρορρύπανση, τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα και τα βιοκτόνα, ως κοινοτικά κριτήρια για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων, και να εξασφαλιστεί η συνοχή με την οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης ⁽⁶⁾, την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 30.4.2004, σ. 40.⁽²⁾ ΕΕ C 109 της 30.4.2004, σ. 29.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Απριλίου 2005 (ΕΕ C 45 E της 23.2.2006, σ. 71), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιανουαρίου 2006 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1).⁽⁶⁾ ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων ⁽¹⁾, και την οδηγία 98/8/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά ⁽²⁾, αντιστοίχως.

- (7) Οι διατάξεις σχετικά με την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων δεν εφαρμόζονται σε υψηλές συγκεντρώσεις ουσιών ή ιόντων που ανευρίσκονται στη φύση ή των δεικτών τους, που περιέχονται είτε σε σύστημα υπόγειων υδάτων είτε σε συνδεδεμένα συστήματα επιφανειακών υδάτων, λόγω ειδικών υδρογεωλογικών συνθηκών, οι οποίες δεν καλύπτονται από τον ορισμό της ρύπανσης. Δεν εφαρμόζονται επίσης ούτε σε προσωρινές και χωρικά περιορισμένες αλλαγές της κατεύθυνσης ροής και της χημικής σύνθεσης, οι οποίες δεν θεωρούνται διεισθήσεις.
- (8) Θα πρέπει να θεσμοθετηθούν κριτήρια για τον εντοπισμό τυχόν σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων στις συγκεντρώσεις ρύπων καθώς και κριτήρια για τον καθορισμό του σημείου εκκίνησης για την αναστροφή μιας τάσης, συνεκτιμώντας την πιθανότητα να επηρεαστούν αρνητικά υδατικά οικοσυστήματα και άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα.
- (9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, εφόσον είναι δυνατόν, να χρησιμοποιούν στατιστικές διαδικασίες, εφόσον αυτές είναι σύμφωνες προς τις διεθνείς προδιαγραφές και συμβάλλουν στη συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης μεταξύ των κρατών μελών σε βάθος χρόνου.
- (10) Σύμφωνα με την τρίτη περίπτωση του άρθρου 22 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK, η οδηγία 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες ⁽³⁾, πρόκειται να καταργηθεί από τις 22 Δεκεμβρίου 2013. Είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνέχεια της προστασίας που προβλέπεται με την οδηγία 80/68/ΕΟΚ, όσον αφορά τα μέτρα με στόχο την πρόληψη ή τον περιορισμό τόσο της άμεσης όσο και της έμμεσης εισαγωγής ρύπων σε υπόγεια ύδατα.
- (11) Είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ επικίνδυνων ουσιών, η εισαγωγή των οποίων θα πρέπει να προληφθεί, και άλλων ρύπων, η εισαγωγή των οποίων θα πρέπει να περιορισθεί. Για τον προσδιορισμό των επικίνδυνων και μη επικίνδυνων ουσιών που αντιπροσωπεύουν πραγματικό ή δυνητικό κίνδυνο ρύπανσης, θα πρέπει να χρησιμοποιείται το παράρτημα VIII της οδηγίας 2000/60/EK, στο οποίο παρατίθεται κατάλογος των κυριότερων ρύπων των σχετικών με το υδάτινο περιβάλλον.
- (12) Προκειμένου να εξασφαλίζεται η αξιόπιστη προστασία των υπόγειων υδάτων, τα κράτη μέλη με κοινά συστήματα υπόγειων υδάτων θα πρέπει να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους όσον αφορά την παρακολούθηση, τον καθο-

ρισμό ανώτερων αποδεκτών τιμών και τον προσδιορισμό σχετικών επικίνδυνων ουσιών.

- (13) Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από τα μέτρα ώστε να προληφθεί ή να περιορισθεί η εισαγωγή ρύπων στα υπόγεια ύδατα.
- (14) Είναι ανάγκη να προβλεφθούν μεταβατικά εφαρμοστέα μέτρα για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας έως την ημερομηνία κατάργησης της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ.
- (15) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει ειδικά μέτρα, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2000/60/EK, για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) κριτήρια για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, και
- β) κριτήρια για τον εντοπισμό και την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων και κριτήρια για τον καθορισμό σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων.

2. Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει επίσης τις διατάξεις για την πρόληψη ή τον περιορισμό της εισαγωγής ρύπων σε υπόγεια ύδατα που περιέχονται ήδη στην οδηγία 2000/60/EK και αποσκοπεί να προλάβει την υποβάθμιση της κατάστασης όλων των συστημάτων υπογείων υδάτων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί, επιπλέον εκείνων του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/EK:

1. «ποιοτικό πρότυπο για τα υπόγεια ύδατα»: πρότυπο περιβαλλοντικής ποιότητας το οποίο εκφράζεται ως συγκέντρωση συγκεκριμένου ρύπου, ομάδας ρύπων ή δείκτη ρύπανσης σε υπόγεια ύδατα και του οποίου δεν θα πρέπει να γίνεται υπέρβαση προκειμένου να προστατεύεται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον,

⁽¹⁾ ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2006/19/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 44 της 15.2.2006, σ. 15).

⁽²⁾ ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

⁽³⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.1980, σ. 43· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48).

⁽⁴⁾ ΕΕ C 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. «ανώτερη αποδεκτή τιμή»: ποιοτικό πρότυπο υπόγειων υδάτων το οποίο ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3,
3. «σημαντική και διατηρούμενη ανοδική τάση»: κάθε στατιστικός σημαντική αύξηση της συγκέντρωσης ρύπου, ομάδας ρύπων ή δείκτη ρύπανσης, που συνιστά περιβαλλοντικό κίνδυνο και της οποίας η αναστροφή της τάσης χαρακτηρίζεται αναγκαία σύμφωνα με το άρθρο 5,
4. «εισαγωγή ρύπου στα υπόγεια ύδατα»: άμεση ή έμμεση εισαγωγή ρύπων στα υπόγεια ύδατα, ως αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων.

Άρθρο 3

Κριτήρια αξιολόγησης της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων

1. Για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης ενός συστήματος υπόγειων υδάτων ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων σύμφωνα με το σημείο 2.3 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) ποιοτικά πρότυπα υπόγειων υδάτων όπως εμφανίζονται στο παράρτημα I·
 - β) ανώτερες αποδεκτές τιμές που ορίζονται από τα κράτη μέλη με τη διαδικασία του μέρους Α του παραρτήματος II, για τους ρύπους, τις ομάδες ρύπων και τους δείκτες ρύπανσης οι οποίοι, εντός του εδάφους κράτους μέλους, έχει διαπιστωθεί ότι συμβάλλουν στο χαρακτηρισμό των συστημάτων ή ομάδων συστημάτων υπόγειων υδάτων ως απειλούμενων, λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τον κατάλογο του μέρους Β του παραρτήματος II.
2. Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές μπορούν να ορίζονται σε εθνικό επίπεδο, σε επίπεδο της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού ή του τμήματος της περιοχής λεκάνης απορροής διεθνούς ποταμού που βρίσκεται εντός του εδάφους ενός κράτους μέλους, ή στο επίπεδο ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για τα συστήματα υπόγειων υδάτων που είναι κοινά σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη καθώς και για τα συστήματα υπόγειων υδάτων τα υπόγεια ύδατα των οποίων ρέουν κατά μήκος των συνόρων κράτους μέλους, ο ορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών να υπόκειται σε συντονισμό μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
4. Στις περιπτώσεις που ένα σύστημα ή μια ομάδα συστημάτων υπόγειων υδάτων εκτείνεται πέραν του εδάφους της Κοινότητας, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επιδιώκουν να ορίσουν ανώτερες αποδεκτές τιμές σε συντονισμό με τα ενδιαφερόμενα τρίτα κράτη, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
5. Τα κράτη μέλη ορίζουν για πρώτη φορά ανώτερες αποδεκτές τιμές σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), το αργότερο έως τις 22 Δεκεμβρίου 2008.

Όλες οι οριζούμενες ανώτερες αποδεκτές τιμές δημοσιεύονται στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών, τα οποία υποβάλ-

ονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και τα οποία συμπεριλαμβάνουν επίσης σύνοψη των πληροφοριών που προβλέπονται στο μέρος Γ του παραρτήματος II.

6. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τον κατάλογο των ανώτερων αποδεκτών τιμών οσάκις, σύμφωνα με νέες πληροφορίες σχετικά με ρύπους, ομάδες ρύπων ή δείκτες ρύπανσης, θα πρέπει να οριστεί ανώτερη αποδεκτή τιμή για πρόσθετη ουσία ή θα πρέπει να τροποποιηθεί υφιστάμενη ανώτερη αποδεκτή τιμή, ή να εισαχθεί εκ νέου ανώτερη αποδεκτή τιμή που είχε διαγραφεί, για να προστατευθούν η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές μπορούν να διαγράφονται από τον κατάλογο όταν το συγκεκριμένο σύστημα υπόγειων υδάτων δεν απειλείται πλέον από τους αντίστοιχους ρύπους, ομάδες ρύπων ή δείκτες ρύπανσης.

Τυχόν αλλαγές στον κατάλογο των ανώτερων αποδεκτών τιμών αναφέρονται στην περιοδική αναθεώρηση των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών.

7. Η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση έως τις 22 Δεκεμβρίου 2009 το αργότερο, βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Άρθρο 4

Διαδικασία αξιολόγησης της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων

1. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τη διαδικασία της παραγράφου 2 για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης ενός συστήματος υπόγειων υδάτων. Όταν πραγματοποιούν την εν λόγω διαδικασία και εφόσον απαιτείται, τα κράτη μέλη μπορούν να ομαδοποιούν συστήματα υπόγειων υδάτων σύμφωνα με το παράρτημα V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Ένα σύστημα ή μια ομάδα συστημάτων υπόγειων υδάτων θεωρείται καλής χημικής κατάστασης εάν:

- α) δεν παρατηρείται, σε κανένα σημείο ελέγχου του εν λόγω συστήματος ή ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, υπέρβαση των τιμών των ποιοτικών προτύπων για τα υπόγεια ύδατα που παρατίθενται στο παράρτημα I και των σχετικών ανώτερων αποδεκτών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 και το παράρτημα II, ή
- β) παρατηρείται υπέρβαση των τιμών των προτύπων για τα υπόγεια ύδατα σε ένα ή περισσότερα σημεία ελέγχου, όμως από ενδειγμένη έρευνα σύμφωνα με το παράρτημα III επιβεβαιώνεται ότι:
 - i) με βάση την αξιολόγηση της παραγράφου 3 του παραρτήματος III, οι συγκεντρώσεις ρύπων που υπερβαίνουν τα ποιοτικά πρότυπα υπόγειων υδάτων ή τις ανώτερες αποδεκτές τιμές δεν εκτιμάται ότι συνιστούν σημαντικό περιβαλλοντικό κίνδυνο λαμβάνοντας υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, την έκταση του συστήματος υπόγειων υδάτων που έχει επηρεαστεί,

- ii) πληρούνται οι λοιποί όροι για την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων που καθορίζονται στον πίνακα 2.3.2 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/EK, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παραρτήματος III της παρούσας οδηγίας,
- iii) ανάλογα με την περίπτωση, τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παραρτήματος III της παρούσας οδηγίας,
- iv) η ρύπανση δεν έχει υπονομεύσει σημαντικά τη δυνατότητα το σύστημα υπόγειων υδάτων ή κάποιο από τα συστήματα της ομάδας υπόγειων υδάτων να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον άνθρωπο.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν σύνοψη της αξιολόγησης της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/EK.

Η σύνοψη αυτή, η οποία καταρτίζεται στο επίπεδο της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού ή του τμήματος της περιοχής λεκάνης απορροής διεθνούς ποταμού που βρίσκεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους, περιλαμβάνει επίσης εξήγηση του τρόπου με τον οποίον οι υπερβάσεις των ποιοτικών προτύπων για τα υπόγεια ύδατα ή των ανώτερων αποδεκτών τιμών στα επιμέρους σημεία λαμβάνονται υπόψη στην τελική αξιολόγηση.

4. Εάν ένα σύστημα υπόγειων υδάτων ταξινομηθεί ως ευρισκόμενο σε καλή χημική κατάσταση σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/EK, λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία, για να προστατευθούν τα υδατικά οικοσυστήματα, τα χερσαία οικοσυστήματα και οι ανθρώπινες χρήσεις των υπογείων υδάτων, τα οποία εξαρτώνται από το τμήμα του συστήματος υπογείων υδάτων που αντιπροσωπεύεται από το σημείο ή τα σημεία ελέγχου στα οποία έχει σημειωθεί υπέρβαση της τιμής του ποιοτικού ορίου υπογείων υδάτων ή της ανώτερης αποδεκτής τιμής.

3. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το μέρος Β παράγραφος 1 του παραρτήματος IV, καθορίζουν το σημείο εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων ως ποσοστό του επιπέδου των ποιοτικών προτύπων υπόγειων υδάτων που ορίζονται στο παράρτημα I και των ανώτερων αποδεκτών τιμών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, βάσει της εντοπιζόμενης τάσης και του συναφούς περιβαλλοντικού κινδύνου..

4. Στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών που υποβάλλουν σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη συνοψίζουν:

α) τον τρόπο με τον οποίον η αξιολόγηση των τάσεων από τα επιμέρους σημεία ελέγχου ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων έχει συμβάλει στη διαπίστωση, σύμφωνα με το τμήμα 2.5 του παραρτήματος V της εν λόγω οδηγίας, ότι τα συστήματα αυτά υπόκεινται σε διατηρούμενη και σημαντική ανοδική τάση συγκέντρωσης οποιουδήποτε ρύπου ή σε αναστροφή της τάσης αυτής, και

β) αιτιολόγηση του καθορισμού των σημείων εκκίνησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Όταν απαιτείται αξιολόγηση των επιπτώσεων των υφιστάμενων πλούμιων ρύπανσης σε συστήματα υπόγειων υδάτων που μπορεί να απειλούν την επίτευξη των στόχων του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/EK, ιδίως δε των πλούμιων που προέρχονται από σημειακές πηγές και μολυσμένο έδαφος, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν πρόσθετες αξιολογήσεις τάσεων για εντοπιζόμενους ρύπους προκειμένου να διαπιστώσουν ότι τα πλούμια από μολυσμένες θέσεις δεν επεκτείνονται, δεν υποβαθμίζουν τη χημική κατάσταση του συστήματος ή της ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, και δεν παρουσιάζουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων αυτών συνοψίζονται στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/EK.

Άρθρο 6

Άρθρο 5

Εντοπισμός σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων και καθορισμός σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων

1. Τα κράτη μέλη εντοπίζουν κάθε σημαντική και διατηρούμενη ανοδική τάση συγκεντρώσεων ρύπων, ομάδων ρύπων και δεικτών ρύπανσης σε συστήματα ή ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων, που χαρακτηρίζονται απειλούμενα, και καθορίζουν το σημείο εκκίνησης για την αναστροφή της τάσης αυτής, σύμφωνα με το παράρτημα IV.

2. Τα κράτη μέλη, μέσω του προγράμματος μέτρων του άρθρου 11 της οδηγίας 2000/60/EK, αναστρέφουν τις τάσεις οι οποίες ενέχουν σημαντικό κίνδυνο βλάβης της ποιότητας των υδατικών ή των χερσαίων οικοσυστημάτων, της ανθρώπινης υγείας ή των πραγματικών ή δυνητικών θεμιτών χρήσεων του υδατικού περιβάλλοντος, με στόχο τη σταδιακή μείωση της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων.

Μέτρα πρόληψης ή περιορισμού της εισαγωγής ρύπων στα υπόγεια ύδατα

1. Για να επιτευχθεί ο στόχος πρόληψης ή περιορισμού της εισαγωγής ρύπων στα υπόγεια ύδατα, ο οποίος θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο i) της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το πρόγραμμα μέτρων που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας περιλαμβάνει:

α) όλα τα μέτρα που απαιτούνται με σκοπό την πρόληψη της εισαγωγής οποιασδήποτε επικίνδυνης ουσίας στα υπόγεια ύδατα. Κατά τον εντοπισμό των ουσιών αυτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ιδίως τις επικίνδυνες ουσίες που ανήκουν στις οικογένειες ή ομάδες ρύπων που παρατίθενται στα σημεία 1 έως 6 του παραρτήματος VIII της οδηγίας 2000/60/EK, καθώς και τις ουσίες που ανήκουν στις οικογένειες ή ομάδες ρύπων που παρατίθενται στα σημεία 7 έως 9 του παραρτήματος αυτού, εφόσον οι ουσίες αυτές θεωρούνται επικίνδυνες·

β) για τους ρύπους που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και οι οποίοι δεν θεωρούνται επικίνδυνοι καθώς επίσης για οποιονδήποτε άλλο μη επικίνδυνο ρύπο που δεν περιλαμβάνεται στο εν λόγω παράρτημα ο οποίος, όμως, κατά τα κράτη μέλη, αποτελεί πραγματικό ή δυνητικό κίνδυνο ρύπανσης, όλα τα μέτρα που απαιτούνται για τον περιορισμό της εισαγωγής στα υπόγεια ύδατα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι η εισαγωγή αυτή δεν οδηγεί σε υποβάθμιση της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, δεν προκαλεί σημαντική και διατηρούμενη ανοδική τάση συγκεντρώσεων ρύπων στα υπόγεια ύδατα και δεν προκαλεί, με κανέναν άλλον τρόπο, ρύπανση των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά λαμβάνουν υπόψη την καθιερωμένη βέλτιστη πρακτική, συμπεριλαμβανομένων της βέλτιστης περιβαλλοντικής πρακτικής και των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που ορίζονται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία.

Για τον καθορισμό των μέτρων βάσει των στοιχείων α) ή β), τα κράτη μέλη μπορούν, ως πρώτο βήμα, να εντοπίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες οι ρύποι που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ιδίως δε τα ουσιώδη μέταλλα και οι ενώσεις τους που μνημονεύονται στο σημείο 7 του εν λόγω παραρτήματος, θεωρούνται επικίνδυνοι ή μη επικίνδυνοι.

2. Η εισαγωγή ρύπων από διάχυτες πηγές ρύπανσης που έχουν επιπτώσεις στη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων λαμβάνεται υπόψη όταν αυτό είναι τεχνικώς εφικτό.

3. Με την επιφύλαξη αυστηρότερων απαιτήσεων της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τα μέτρα που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, την εισαγωγή ρύπων η οποία:

α) είναι αποτέλεσμα άμεσων απορρίψεων που επιτρέπονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ι) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·

β) θεωρείται από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι τόσο μικρή όσον αφορά την ποσότητα και τη συγκέντρωσή τους ώστε να μη δημιουργείται κανένας άμεσος ή μελλοντικός κίνδυνος υποβάθμισης της ποιότητας των υπόγειων υδάτων υποδοχής·

γ) είναι συνέπεια ατυχημάτων ή εξαιρετικών περιστάσεων που απορρέουν από φυσικά αίτια και η οποία δεν θα μπορούσε εύλογως να προβλεφθεί, να αποφευχθεί ή να μετριαστεί·

δ) είναι αποτέλεσμα τεχνητού εμπλουτισμού ή αύξησης των συστημάτων υπόγειων υδάτων που επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο στ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·

ε) θεωρείται από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι τεχνικώς ανέφικτο να προληφθεί ή να περιοριστεί χωρίς να χρησιμοποιηθούν:

ι) μέτρα που θα μπορούσαν να αυξήσουν τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή την ποιότητα του περιβάλλοντος στο σύνολό του, ή

ii) δυσαναλόγως δαπανηρά μέτρα για την αφαίρεση ποσοτήτων ρύπων από το μολυσμένο έδαφος ή υπέδαφος ή για τον κατ' άλλον τρόπο έλεγχο της διήθησής τους σε αυτό·

στ) είναι αποτέλεσμα παρεμβάσεων στα επιφανειακά ύδατα με σκοπό, μεταξύ άλλων, την άμβλυνση των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασία και τη διαχείριση υδάτων και υδάτινων οδών, μεταξύ άλλων και σε διεθνές επίπεδο. Οι δραστηριότητες αυτού του είδους, συμπεριλαμβανομένης της κοπής, της εκβάθυνσης, της μετατόπισης και απόθεσης ιζημάτων σε επιφανειακά ύδατα, διενεργούνται σύμφωνα με γενικούς δεσμευτικούς κανόνες, καθώς και, εφόσον χρειάζεται, με άδειες και εγκρίσεις που εκδίδονται βάσει των κανόνων αυτών που θεσπίζουν τα κράτη μέλη προς το σκοπό αυτόν, υπό τον όρο ότι η εν λόγω εισαγωγή δεν διακυβεύει την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που έχουν τεθεί για τα οικεία υδατικά συστήματα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), σημείο ii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τηρούν μητρώο των εξαιρέσεων που μνημονεύονται στην παράγραφο 3 το οποίο κοινοποιούν στην Επιτροπή εφόσον το ζητήσει.

Άρθρο 7

Μεταβατικές ρυθμίσεις

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ ... (*) και της 22ας Δεκεμβρίου 2013, κάθε νέα διαδικασία αδειοδότησης σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ συνεκτιμά τις απαιτήσεις των άρθρων 3, 4 και 5 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8

Τεχνικές προσαρμογές

Τα παραρτήματα II, III και IV μπορούν να προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και με συνεκτίμηση της περιόδου αναθεώρησης και ενημέρωσης του σχεδίου διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 7 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 9

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία πριν από ... (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

(*) Δύο έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 11

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΥΔΑΤΑ

1. Με σκοπό την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων σύμφωνα με το άρθρο 4, τα κάτωθι ποιοτικά πρότυπα είναι τα ποιοτικά πρότυπα που μνημονεύονται στον πίνακα 2.3.2 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας.

Ρύπος	Ποιοτικά πρότυπα	Σχόλια
Νιτρικά άλατα	50 mg/l	Για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ, τα προγράμματα και τα μέτρα που απαιτούνται σε σχέση με την τιμή αυτή (δηλαδή 50 mg/l) πρέπει να είναι σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία ⁽¹⁾
Δραστικές ουσίες φυτοφαρμάκων (συμπεριλαμβάνονται αντίστοιχοι μεταβολίτες, προϊόντα αποικοδόμησης και αντιδράσεων) ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (συνολικό) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Οι δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ δεν καλύπτονται από τη ρήτρα αυτήν.

⁽²⁾ Ως «φυτοφάρμακα» νοούνται τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και τα βιοκτόνα σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 της οδηγίας 98/8/ΕΚ.

⁽³⁾ Ως «συνολικό» νοείται το άθροισμα όλων των επιμέρους φυτοφαρμάκων που ανιχνεύονται και προσδιορίζονται ποσοτικά κατά τη διαδικασία παρακολούθησης.

2. Τα αποτελέσματα της εφαρμογής των ποιοτικών προτύπων για τα φυτοφάρμακα κατά τον τρόπο που ορίζεται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, δεν επηρεάζουν τα αποτελέσματα των διαδικασιών αξιολόγησης του κινδύνου που απαιτούνται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ ή την οδηγία 98/8/ΕΚ.
3. Όταν για δεδομένο σύστημα υπόγειων υδάτων κρίνεται ότι τα ποιοτικά πρότυπα των υπόγειων υδάτων μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τη μη επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τα επιφανειακά ύδατα που συνδέονται με αυτό, ή τη σημαντική υποβάθμιση της οικολογικής ή χημικής ποιότητας των συστημάτων αυτών, ή σημαντική ζημία χερσαίων οικοσυστημάτων άμεσα εξαρτώμενων από το σύστημα υπόγειων υδάτων, καθορίζονται αυστηρότερες ανώτερες αποδεκτές τιμές σύμφωνα με το άρθρο 3 και το παράρτημα II της παρούσας οδηγίας. Προγράμματα και μέτρα που απαιτούνται σε σχέση με την εν λόγω ανώτερη αποδεκτή τιμή εφαρμόζονται και για δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΙΜΕΣ (ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ) ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α: ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

Τα κράτη μέλη καθορίζουν ανώτερες αποδεκτές τιμές για όλους τους ρύπους και δείκτες ρύπανσης οι οποίοι, σύμφωνα με το χαρακτηρισμό που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, χαρακτηρίζουν συστήματα ή ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων ως διατρέχοντα τον κίνδυνο να μην μπορέσουν να επιτύχουν καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων.

Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές καθορίζονται κατά τρόπον ώστε, σε περίπτωση που τα αποτελέσματα της παρακολούθησης σε αντιπροσωπευτικό σημείο ελέγχου υπερβαίνουν τις ανώτερες αποδεκτές τιμές, αυτό να καταδεικνύει τον κίνδυνο να μην πληρούται ένας ή περισσότεροι από τους όρους για τη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημεία ii), iii) και iv).

Κατά τον καθορισμό ανώτερων αποδεκτών τιμών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

1. Ο καθορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών βασίζεται στα ακόλουθα:
 - a) έκταση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ υπόγειων υδάτων και συνδεδεμένων υδατικών και εξαρτώμενων χερσαίων οικοσυστημάτων·
 - β) παρέμβαση στις υπάρχουσες ή μελλοντικές θεμιτές χρήσεις ή λειτουργίες του υπόγειου νερού·
 - γ) όλοι οι ρύποι οι οποίοι χαρακτηρίζουν τα συστήματα υπόγειου νερού ως απειλούμενα, λαμβανομένων υπόψη του στοιχειώδους καταλόγου του μέρους Β του παρόντος παραρτήματος·
 - δ) υδρογεωλογικά χαρακτηριστικά, καθώς και πληροφορίες για τις αξίες αναφοράς και το υδατικό ισοζύγιο.
2. Ο καθορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την προέλευση των ρύπων, την ενδεχόμενη ύπαρξή τους στη φύση, την τοξικολογία τους και την τάση διασποράς τους, την εμμονή τους και βιοσυσσώρευσή τους.
3. Ο καθορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών θα πρέπει να υποστηρίζεται με μηχανισμό ελέγχου των συλλεγόμενων δεδομένων, ο οποίος θα βασίζεται σε αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων, σε αναλυτικά στοιχεία, και σε συγκεντρώσεις αναφοράς των ουσιών που μπορούν να απαντούν στη φύση αλλά και να είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων.

ΜΕΡΟΣ Β: ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΡΥΠΩΝ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΥΝ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΟΡΙΣΜΟΥ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

1. Ουσίες ή ιόντα, που μπορούν να απαντούν στη φύση και να είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων

Αρσενικό

Κάδμιο

Μόλυβδος

Υδράργυρος

Αμμώνιο

Χλωριούχα ιόντα

Θειικά ιόντα

2. Συνθετικές ουσίες ανθρώπινης παρασκευής

Τριχλωροαιθυλένιο

Τετραχλωροαιθυλένιο

3. Παράμετροι που υποδηλώνουν θαλάσσια ή άλλες διεισδύσεις ⁽¹⁾

Αγωγιμότητα

⁽¹⁾ Όσον αφορά τις αλατούχες συγκεντρώσεις από ανθρώπινες δραστηριότητες, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να καθορίζουν ανώτερες αποδεκτές τιμές είτε για τα θειικά και τα χλωριούχα ιόντα είτε για την αγωγιμότητα.

ΜΕΡΟΣ Γ: ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΕΙΚΤΕΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΟΡΙΣΤΕΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΙΜΕΣ

Τα κράτη μέλη συνοψίζουν στο σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού το οποίο υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ τον τρόπο με τον οποίον εφαρμόστηκε η διαδικασία του μέρους Α.

Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη παρέχουν, εφόσον είναι εφικτό:

- α) πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό συστημάτων ή ομάδων συστημάτων υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα και σχετικά με τους ρύπους και δείκτες ρύπανσης που συμβάλλουν στην ταξινόμηση αυτήν, καθώς και τις παρατηρούμενες συγκεντρώσεις/τιμές·
- β) πληροφορίες σχετικά με καθένα από τα συστήματα υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα, ιδίως δε το μέγεθος των συστημάτων, τη σχέση μεταξύ των συστημάτων υπόγειων υδάτων και των συνδεδεμένων με αυτά επιφανειακών υδάτων και των άμεσα εξαρτώμενων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και, σε περίπτωση ουσιών που απαντούν στη φύση, τις φυσιολογικές συγκεντρώσεις αναφοράς στα συστήματα υπόγειων υδάτων·
- γ) τις ανώτερες αποδεκτές τιμές, ανεξαρτήτως του εάν εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο, σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής διεθνούς ποταμού που ευρίσκεται στην επικράτεια του κράτους μέλους, ή σε επίπεδο ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων·
- δ) τη σχέση μεταξύ των ανώτερων αποδεκτών τιμών και:
 - i) των παρατηρούμενων συγκεντρώσεων αναφοράς, για τις ουσίες που απαντούν στη φύση,
 - ii) των ποιοτικών περιβαλλοντικών στόχων και άλλων προτύπων για την προστασία των υδάτων που υπάρχουν σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο, και
 - iii) της οποιασδήποτε σχετικής πληροφορίας που αφορά την τοξικολογία, την οικοτοξικολογία, την εμμονή, το δυναμικό βίοσυσσώρευσης, και την τάση διασποράς των ρύπων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΧΗΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

1. Η διαδικασία αξιολόγησης για τον προσδιορισμό της χημικής κατάστασης ενός συστήματος υπόγειων υδάτων ή ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων πραγματοποιείται σε σχέση με όλα τα συστήματα ή τις ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα και σε σχέση με κάθε ρύπο ο οποίος συμβάλλει στο χαρακτηρισμό αυτόν του συστήματος ή της ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων.
2. Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών που αναφέρει το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη:
 - α) τις πληροφορίες που συλλέγονται στο πλαίσιο του χαρακτηρισμού που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και των σημείων 2.1, 2.2 και 2.3 του παραρτήματος ΙΙ της εν λόγω οδηγίας·
 - β) τα αποτελέσματα του δικτύου παρακολούθησης των υπόγειων υδάτων τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με το παράρτημα V σημείο 2.4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και
 - γ) οιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία, καθώς και σύγκριση του ετήσιου αριθμητικού μέσου της συγκέντρωσης των σχετικών ρύπων σε ένα σημείο ελέγχου προς τα ποιοτικά πρότυπα για τα υπόγεια ύδατα τα οποία ορίζονται στο παράρτημα Ι και προς τις ανώτερες αποδεκτές τιμές που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3 και το παράρτημα ΙΙ.
3. Προκειμένου να διερευνηθεί κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημεία i) και iv), τα κράτη μέλη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο και με βάση συγκεντρωτικά αποτελέσματα της παρακολούθησης, στηριζόμενα όπου απαιτείται από εκτιμήσεις συγκεντρώσεως βασισμένες σε εννοιολογικό μοντέλο του συστήματος ή της ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, εκτιμούν κατά πόσο η ετήσια αριθμητική μέση συγκέντρωση ρύπου σε σύστημα υπόγειων υδάτων υπερβαίνει το ποιοτικό πρότυπο υπόγειων υδάτων ή την ανώτερη αποδεκτή τιμή.
4. Προκειμένου να διερευνηθεί κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημεία ii) και iii), τα κράτη μέλη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο και με βάση σχετικά αποτελέσματα παρακολούθησης και κατάλληλο εννοιολογικό μοντέλο του συστήματος υπόγειων υδάτων, αξιολογούν:
 - α) τα ποσά και τις συγκεντρώσεις των ρύπων που μεταφέρονται ή υπάρχει περίπτωση να μεταφέρονται από το σύστημα υπόγειων υδάτων στα συνδεδεμένα επιφανειακά υδάτων ή στα άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα·
 - β) τις ενδεχόμενες συνέπειες των ποσοτήτων και των συγκεντρώσεων των ρύπων που μεταφέρονται στα συνδεδεμένα επιφανειακά υδάτα και στα άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα·
 - γ) την έκταση της οποιασδήποτε αλατούχου ή άλλης διεισδυσης στο σύστημα υπόγειων υδάτων, και
 - δ) τον κίνδυνο για την ποιότητα του νερού που αντλείται, ή που προορίζεται να αντληθεί, από το σύστημα υπόγειων υδάτων για ανθρώπινη κατανάλωση.
5. Τα κράτη μέλη παρουσιάζουν τη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων σε χάρτες σύμφωνα με το παράρτημα V σημεία 2.4.5 και 2.5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον, ανάλογα με την περίπτωση και εφόσον είναι εφικτό, τα κράτη μέλη επισημαίνουν στους χάρτες αυτούς όλα τα σημεία ελέγχου στα οποία παρατηρείται υπέρβαση των ποιοτικών προτύπων για τα υπόγεια ύδατα ή/και των ανώτερων αποδεκτών τιμών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΩΝ ΑΝΟΔΙΚΩΝ ΤΑΣΕΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α: ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΩΝ ΑΝΟΔΙΚΩΝ ΤΑΣΕΩΝ

Τα κράτη μέλη εντοπίζουν τις σημαντικές και διατηρούμενες ανοδικές τάσεις σε όλα τα συστήματα ή ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα σύμφωνα με το παράρτημα II της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις ακόλουθες απαιτήσεις:

1. σύμφωνα με το σημείο 2.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, το πρόγραμμα παρακολούθησης πρέπει να σχεδιάζεται κατά τρόπον ώστε να ανιχνεύει τις σημαντικές και διατηρούμενες ανοδικές τάσεις των συγκεντρώσεων των ρύπων που εντοπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3,
2. η διαδικασία εντοπισμού σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων βασίζεται στην ακόλουθη διαδικασία:
 - α) η συχνότητα της παρακολούθησης και οι θέσεις των σημείων ελέγχου επιλέγονται κατά τρόπον ώστε να επαρκούν για:
 - i) να παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται ώστε να εξασφαλίζεται ότι μπορεί να γίνεται διάκριση μεταξύ των εν λόγω ανοδικών τάσεων και της φυσικής διακύμανσης, με ικανοποιητικό επίπεδο αξιοπιστίας και ακρίβειας,
 - ii) να μπορούν να εντοπίζονται οι εν λόγω ανοδικές τάσεις αρκετά εγκαίρως, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται μέτρα με σκοπό την πρόληψη, ή τουλάχιστον την κατά το δυνατό μετρίαση, περιβαλλοντικά σημαντικών και επιζήμιων αλλαγών στην ποιότητα των υπόγειων υδάτων. Ο εντοπισμός αυτός πραγματοποιείται για πρώτη φορά το 2009, ει δυνατόν και λαμβάνοντας υπόψη τα υπάρχοντα δεδομένα, στο πλαίσιο της έκθεσης σχετικά με τον εντοπισμό των τάσεων στο πρώτο σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που προβλέπεται στο άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, στη συνέχεια δε ανά εξαετία,
 - iii) να λαμβάνονται υπόψη τα εξαρτώμενα από το χρόνο φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά του συστήματος υπόγειων υδάτων, συμπεριλαμβανομένων των συνθηκών ροής των υπόγειων υδάτων και των ρυθμών φυσικού εμπλουτισμού και του χρόνου διήθησης μέσω του εδάφους ή του υπεδάφους·
 - β) οι μέθοδοι παρακολούθησης και ανάλυσης που χρησιμοποιούνται είναι σύμφωνες με τις διεθνείς αρχές ποιοτικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, των μεθόδων CEN ή των εθνικών τυποποιημένων μεθόδων, για να εξασφαλίζεται η παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας και συγκρισιμότητας·
 - γ) η αξιολόγηση βασίζεται σε στατιστική μέθοδο, όπως η ανάλυση παλινδρόμησης, για την ανάλυση των τάσεων των χρονοσειρών δεδομένων από επιμέρους σημεία ελέγχου·
 - δ) προς αποφυγή στρεβλώσεων κατά τον εντοπισμό των τάσεων, όλες οι μετρήσεις που δίνουν αποτέλεσμα κάτω του ορίου ποσοτικού προσδιορισμού αντικαθίστανται από το ήμισυ της τιμής του υψηλότερου ορίου ποσοτικού προσδιορισμού που εμφανίζεται στις χρονοσειρές, εκτός από τα συνολικά φυτοφάρμακα,
3. για τον εντοπισμό σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων στις συγκεντρώσεις ουσιών οι οποίες απαντούν τόσο στη φύση όσο και ως αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων, συνεκτιμώνται, εφόσον υπάρχουν, δεδομένα που είχαν συγκεντρωθεί πριν από την έναρξη του προγράμματος παρακολούθησης, με σκοπό την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον εντοπισμό τάσεων στο πλαίσιο του πρώτου σχεδίου διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που προβλέπεται στο άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

ΜΕΡΟΣ Β: ΣΗΜΕΙΑ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΤΑΣΕΩΝ

Σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μέλη αναστρέφουν εντοπιζόμενες σημαντικές και διατηρούμενες ανοδικές τάσεις από τις οποίες μπορεί να προκύψει βλάβη σε συνδεδεμένα υδατικά οικοσυστήματα, σε άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα, στην ανθρώπινη υγεία ή στις πραγματικές ή δυνητικές θεμιτές χρήσεις του υδατικού περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψη τις ακόλουθες απαιτήσεις:

1. σημείο εκκίνησης για την εφαρμογή μέτρων για την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων είναι εκείνο κατά το οποίο η συγκέντρωση του ρύπου φθάνει στο 75 % των παραμετρικών τιμών των ποιοτικών προτύπων υπόγειων υδάτων που ορίζονται στο παράρτημα I και των ανώτερων αποδεκτών τιμών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, εκτός εάν:
 - α) απαιτείται χαμηλότερο σημείο εκκίνησης προκειμένου τα μέτρα αναστροφής της τάσης να μπορέσουν να αποτρέψουν αποδοτικότερα από οικονομική άποψη, ή, έστω, να μετριάσουν όσο το δυνατόν περισσότερο, τυχόν περιβαλλοντικά σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην ποιότητα των υπόγειων υδάτων·
 - β) δικαιολογείται διαφορετικό σημείο εκκίνησης όταν το όριο ανίχνευσης δεν επιτρέπει να καθοριστεί η ύπαρξη τάσης στο 75 % των παραμετρικών τιμών, ή
 - γ) ο ρυθμός αύξησης και η αναστρεψιμότητα της τάσης είναι τέτοια ώστε, ακόμη και αν οριστεί υψηλότερο σημείο εκκίνησης, τα μέτρα αναστροφής της τάσης μπορούν εντούτοις να αποτρέψουν αποδοτικότερα από οικονομική άποψη, ή, έστω, να μετριάσουν όσο το δυνατόν περισσότερο, τυχόν περιβαλλοντικά σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην ποιότητα των υπόγειων υδάτων.

Για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ, το σημείο εκκίνησης για την εφαρμογή μέτρων για την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων είναι εκείνο που καθορίζεται σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία και την οδηγία 2000/60/ΕΚ.

2. Από τη στιγμή που θα έχει καθοριστεί σημείο εκκίνησης για ένα σύστημα υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζεται ως απειλούμενο σύμφωνα με το παράρτημα V σημείο 2.4.4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και σύμφωνα με το μέρος Β παράγραφος 1 του παρόντος παραρτήματος, το σημείο αυτό χρησιμοποιείται αμετάβλητο για τον εξαετή κύκλο του σχεδίου διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
 3. Οι αντιστροφές των τάσεων αποδεικνύονται λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις για την παρακολούθηση που περιλαμβάνονται στο μέρος Α παράγραφος 2.
-

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Στις 28 Οκτωβρίου 2003, η Επιτροπή ενέκρινε την πρότασή της όσον αφορά την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε σε πρώτη ανάγνωση στις 28 Απριλίου 2005 ⁽¹⁾.

Η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 ⁽²⁾.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 31 Μαρτίου 2004 ⁽³⁾.

Το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση στις 23 Ιανουαρίου 2006.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Τα υπόγεια ύδατα αποτελούν σημαντικό φυσικό πόρο παροχής ύδατος, τόσο για ανθρώπινη κατανάλωση όσο και για τις ανάγκες της γεωργίας και της βιομηχανίας. Διαδραματίζουν επίσης σημαντικό ρόλο, ειδικότερα σε περιόδους ξηρασίας, στη διατήρηση των υδατικών και χερσαίων οικοσυστημάτων. Είναι συνεπώς ουσιώδους σημασίας η προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση, ενώ προσδίδεται ιδιαίτερη έμφαση στην πρόληψη, δεδομένου ότι η αποκατάσταση της ποιότητας των υπόγειων υδάτων απαιτεί μακροχρόνια και επίπονη δράση, ακόμα και μετά την απομάκρυνση της πηγής της ρύπανσης.

Σήμερα, η προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση ρυθμίζεται από την οδηγία 80/68/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, η οποία θα καταργηθεί το 2013, και από την οδηγία 2000/60/ΕΚ: Οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ) ⁽⁵⁾.

Η παρούσα πρόταση επιδιώκει να τηρήσει τη γενική απαίτηση του άρθρου 17 της ΟΠΥ σύμφωνα με την οποία, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν ειδικά μέτρα για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων, για να διασφαλίζεται η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της οδηγίας πλαισίου που σχετίζονται με τα υπόγεια ύδατα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενικό πλαίσιο**

Στην κοινή θέση ενσωματώνονται ορισμένες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση, είτε αυτολεξεί, είτε εν μέρει, είτε ως προς το πνεύμα. Οι τροπολογίες αυτές βελτιώνουν ή αποσαφηνίζουν το κείμενο της προτεινόμενης οδηγίας.

Άλλες τροπολογίες ωστόσο, δεν αντικατοπτρίζονται στην κοινή θέση, διότι το Συμβούλιο συμφώνησε ότι ήταν περιττές ή απαράδεκτες ή, σε αρκετές περιπτώσεις, διότι οι διατάξεις της αρχικής πρότασης της Επιτροπής είτε διαγράφηκαν είτε επαναδιατυπώθηκαν σε μεγάλο βαθμό. Αυτό ισχύει κυρίως στα παραρτήματα. Το Συμβούλιο αποσκοπεί στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη απλούστευση και αποσαφήνισή τους για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή τους.

Πολλές τροπολογίες δεν περιελήφθησαν στην κοινή θέση διότι το Συμβούλιο εκτιμά ότι δεν τηρούν τον οδηγό για τη σύνταξη των κοινοτικών νομοθετικών κειμένων, καθόσον επαναλάμβαναν, ερμήνευαν ή ήταν σε αντίφαση με διατάξεις της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα, 2000/60/ΕΚ.

Ορισμένες τροπολογίες απορρίφθηκαν διότι εκτιμήθηκε ότι επιχειρούσαν να εισαγάγουν διατάξεις εκτός του πεδίου εφαρμογής της πρότασης όπως έχει οριστεί από την οδηγία πλαίσιο, ή διότι καλύπτονται από άλλα ισχύοντα νομοθετικά κείμενα.

Η κοινή θέση περιλαμβάνει επίσης και άλλες αλλαγές εκτός εκείνων που περιέχονται στη γνώμη σε πρώτη ανάγνωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο επεδίωξε ειδικότερα να οργανώσει όσο το δυνατόν πιο ορθολογικά τη δομή της προτεινόμενης πράξης, για να βοηθήσει στη βελτίωση της κατανόησης, από τις αρμόδιες αρχές και τους πολίτες, των απαιτήσεων που επιβάλλονται στα κράτη μέλη. Επιπλέον, προστέθηκαν ορισμένες συντακτικές αλλαγές είτε για να διευκρινιστεί το κείμενο, είτε για να διασφαλιστεί η συνολική συνοχή της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 45 Ε της 23.2.2006, σ. 75.

⁽²⁾ ΕΕ C 109 της 30.4.2004, σ. 29.

⁽³⁾ ΕΕ C 112 της 30.4.2004, σ. 40.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.1980, σ. 43.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

Συγκεκριμένα

Το Συμβούλιο συμφώνησε ειδικότερα ότι:

- Η τροπολογία αριθ. 1 και το πρώτο μέρος της τροπολογίας 2 παρουσιάζουν ασάφειες όσον αφορά τη διαφορά μεταξύ «ρύπανσης» και «υποβάθμισης». Στο άρθρο 1 προστέθηκε αναφορά στην ανάγκη πρόληψης της υποβάθμισης της κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων, η οποία συνάδει με την ΟΠΥ.
- Η τροπολογία αριθ. 3 θα επέβαλλε σε όλα τα συστήματα υπόγειων υδάτων τα πρότυπα που εφαρμόζονται στα συστήματα που χρησιμοποιούνται για την άντληση πόσιμου ύδατος, γεγονός που την καθιστούσε μη ρεαλιστική. Το αυτό ισχύει και για πρώτο μέρος της τροπολογίας αριθ. 62 (το δεύτερο μέρος της οποίας έγινε αποδεκτό από το Συμβούλιο), το σημείο 2 στοιχείο β) της τροπολογίας αριθ. 65 και την τροπολογία αριθ. 68.
- Οι στόχοι των τροπολογιών αριθ. 95 και 100 καλύπτονται καλύτερα μέσω των κοινοτικών προγραμμάτων πλαισίων για την έρευνα.
- Η τροπολογία αριθ. 4 δεν συνάδει με την ΟΠΥ στην οποία γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ επιπέδων προστασίας για τα υπόγεια και τα επιφανειακά ύδατα.
- Οι τροπολογίες αριθ. 7, 10 και 80, καθώς και το στοιχείο αα) της τροπολογίας αριθ. 15 εξετάζουν την ποσοτική κατάσταση των υπόγειων υδάτων. Το σημείο αυτό είναι εκτός πεδίου εφαρμογής της θυγατρικής οδηγίας η οποία ασχολείται αποκλειστικά με την ποιοτική κατάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 17 της ΟΠΥ.
- Οι τροπολογίες αριθ. 8 και 9, αναφορικά με άλλους τομείς πολιτικής, δεν τηρούν τον οδηγό για τη σύνταξη των κοινοτικών νομοθετικών κειμένων, όπως και η τροπολογία αριθ. 13, η οποία εκτιμάται ότι ερμηνεύει την ΟΠΥ αντί να αιτιολογεί την οδηγία περί υπόγειων υδάτων.
- Η τροπολογία 11 είναι περιττή διότι το κείμενο της κοινής θέσης θεσπίζει, δυνάμει του άρθρου 6, καθεστώς ισοδύναμο με εκείνο της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ.
- Η τροπολογία αριθ. 16 επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 5 της ΟΠΥ που ορίζει σαφώς ευθύνες ως προς το χαρακτηρισμό των συστημάτων υπόγειων υδάτων.
- Η τροπολογία αριθ. 17 δεν γίνεται αποδεκτή διότι το Συμβούλιο εκτιμά ότι η σαφής διάκριση, τόσο εννοιολογική όσο και ορολογική, μεταξύ ποιοτικών προτύπων που ορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο και κατώτατων τιμών που καθορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές υδρογεωλογικές ιδιαιτερότητές τους, αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της προτεινόμενης οδηγίας. Η εξασθένιση ή η απόρριψη της προσέγγισης αυτής θα περιπλέξει την εφαρμογή της και θα την καταστήσει λιγότερο αποτελεσματική ως προς τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Το αυτό ισχύει για όλο το κείμενο, συνολικώς ή μερικώς στις τροπολογίες αριθ. 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 και 90.
- Η τροπολογία αριθ. 18 γίνεται κατ' αρχήν αποδεκτή, ωστόσο αποσαφηνίστηκε για την καλύτερη ερμηνεία της έννοιας των τάσεων που οδηγούν δυνητικά σε περιβαλλοντικούς κινδύνους.
- Οι τροπολογίες αριθ. 19 και 20 γίνονται εν μέρει αποδεκτές αλλά η διατύπωσή τους δεν συνάδει με την ΟΠΥ. Στοιχεία και από τις δύο τροπολογίες έχουν συνδυαστεί στο άρθρο 2 παράγραφος 4.
- Η τροπολογία αριθ. 21 επαναπροσδιορίζει υφιστάμενο όρο στην ΟΠΥ και θα μπορούσε να προκαλέσει σύγχυση. Η ΟΠΥ απαιτεί να «μην υπάρχει υποβάθμιση της κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων» και όχι της ποιότητας.
- Οι τροπολογίες αριθ. 22 και 24, όπως και το πρώτο μέρος της τροπολογίας αριθ. 38, αναφέρονται σε έννοιες που δεν χρησιμοποιούνται ως έχουν στην κοινή θέση, και παρουσιάζει σοβαρές πρακτικές δυσκολίες. Ωστόσο, το ζήτημα των συγκεντρώσεων που απαντούν στη φύση (που θίγεται και στην τροπολογία αριθ. 91), καλύπτεται από την 7η αιτιολογική παράγραφο.
- Οι τροπολογίες αριθ. 23, 49 και 93 εισάγουν ένα νέο, πολύπλοκο και περιττό όρο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε ευρύτερη παρερμηνεία. Η ιστορική μόλυνση καλύπτεται επαρκώς από γενικότερες διατάξεις στην κοινή θέση και στην ΟΠΥ.
- Η τροπολογία αριθ. 56 δεν συνάδει με το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας.
- Η τροπολογία αριθ. 27 δεν είναι συμβατή με την άποψη του Συμβουλίου ότι τα ποιοτικά πρότυπα και οι κατώτατες τιμές ορίζονται σε επίπεδα ανάλογα με τον κίνδυνο στον οποίον εκτίθενται τα συστήματα υπόγειων υδάτων.

- Οι τροπολογίες αριθ. 57 και 59 είναι περιττές δεδομένου ότι στην κοινή θέση εξετάζεται η έννοια της καλής και της ανεπαρκούς χημικής κατάστασης.
- Η τροπολογία αριθ. 37 περιττεύει όσον αφορά τους ορισμούς των ρυπαντών και της ρύπανσης που περιέχονται στην ΟΠΥ.
- Η τροπολογία αριθ. 40 είναι απαράδεκτη διότι για την εφαρμογή του προγράμματος των μέτρων υπεύθυνα είναι τα κράτη μέλη.
- Τα ζητήματα που πραγματεύονται οι τροπολογίες αριθ. 41 και 58 καλύπτονται από τα παραρτήματα IV και III της κοινής θέσης αντιστοίχως.
- Η τροπολογία αριθ. 46 είναι απαράδεκτη διότι περιέχει διάταξη από την οδηγία 80/68/ΕΟΚ σε ένα πολύ διαφορετικό πλαίσιο, που θα την καθιστούσε ανεφάρμοστη.
- Οι τροπολογίες αριθ. 51, 52 και 54 επαναλαμβάνουν τις διατάξεις της ΟΠΥ. Όσον αφορά την τροπολογία αριθ. 50, το Συμβούλιο χρησιμοποιεί, στο άρθρο 6 παράγραφος 4 διατύπωση που εμπνέεται από το άρθρο 15 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ, έχοντας κατά νου την ανάγκη περιορισμού των γραφειοκρατικών επιβαρύνσεων.
- Η τροπολογία αριθ. 55 αποκλείει αδικαιολόγητα το παράρτημα III από ενδεχόμενη τεχνική προσαρμογή.
- Η προτεινόμενη απαλοιφή στην τροπολογία αριθ. 60 θα οδηγούσε σε ασυμβατότητα μεταξύ της παρούσας οδηγίας περί υπόγειων υδάτων και της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ. Στην κοινή θέση διευκρινίζεται η σχέση μεταξύ των δύο αυτών οδηγιών.
- Η τροπολογία αριθ. 64 είναι πλέον άνευ αντικειμένου, διότι στην κοινή θέση εξετάζεται με διαφορετικό τρόπο το ζήτημα της συμμόρφωσης. Στόχος είναι να αποφευχθεί η κατάσταση κατά την οποία η μη συμμόρφωση σε ένα μόνο σημείο δειγματοληψίας θα συνεπάγεται μη συμμόρφωση για το σύνολο του συστήματος υπόγειων υδάτων ή ομάδας συστημάτων (πρβ. άρθρο 4 και παράρτημα III).
- Οι τροπολογίες αριθ. 73, 76, 77, 78, 79 (πρώτο μέρος), 83, 84 και 85 είναι πλέον άνευ αντικειμένου. Το Συμβούλιο θεωρεί ειδικότερα ότι η προσέγγιση των σταθερών χρονικών συχνοτήτων της αρχικής πρότασης είναι ανεφάρμοστη λόγω της ποικιλομορφίας των υδρογεωλογικών συνθηκών που απαντούν στην ΕΕ και διότι θα πρέπει να καθοριστούν κοινά κριτήρια μόνο για τον εντοπισμό των τάσεων και για το σημείο εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων (παράρτημα IV). Το δεύτερο μέρος της τροπολογίας αριθ. 79 (όμοιο με εκείνο της τροπολογίας αριθ. 89) ενσωματώθηκε ως προς το πνεύμα στο παράρτημα IV σημείο 1.3.
- Η τροπολογία αριθ. 81 προκαλεί σύγχυση και δεν συνάδει με την ΟΠΥ. Στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της κοινής θέσης, διευκρινίζεται ωστόσο ποια ύδατα πρέπει να προστατεύονται.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η κοινή θέση αποτελεί μια ισορροπημένη δέσμη μέτρων που θα συμβάλει στην επιδίωξη των στόχων της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής όπως περιγράφεται στο άρθρο 174 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και θα προωθήσει την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη συμβατότητα με τις διατάξεις περί υπόγειων υδάτων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον επιτρέπει την αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας από τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις επιμέρους υδρογεωγραφικές ιδιομορφίες σε εθνικό επίπεδο.

Το Συμβούλιο προσβλέπει σε εποικοδομητικές συζητήσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με στόχο την έγκαιρη έκδοση της οδηγίας.